

τυγία τῶν πτωχῶν, ἐπλήρωσε τοῦ τοκογλύφου τὰς ἀποθήκας.

Οἱ χωρικοὶ ἀπετάθησαν πρὸς τὸν πατέραν, οὗτος δὲ ἀπήντησεν διὰ οὐπάργυρους νόρων· ἀλλὰ τοὺς νόρους τούτους ἡρμήνευεν τοκογλύφοις χριστιανοῖς!

Ἐπῆλθεν δὲ χαιρόν, οἵ δὲ χωρικοὶ δι' ἑράνου καὶ κρυφίως ἐπλήρωσαν τὸν αἰτοῦντα τὴν Νετζίλε, ἥτις οὖτος ἦσχεν ἄρτον· ἢ καρδία τῆς ὅμως ἐμαραίνετο, καὶ διὰν ἢ καρδία πεινᾶ, τὸ σῶμα φθίνει.

Πλήθε τὸ ἔαρ καὶ τὰ πτηνὰ ἐκθύμως ἔψυχλλον, ἐνῷ γυνὴ ὥγρα, ὥχροτέρα τοῦ γιασμακίου της, ἐφύτευεν ἀραβίσιτον καὶ πέπονας διὰ τὸν Σαήτ της· καὶ ἡ ἐργασία αὐτῇ ἦν ἕδεικ, τούλαχιστον θ' ἀπεδεινύστο ἕδεικ δὲν ἡτο δυνατὸν νὰ ἀπαντήσωσιν εἰς τὴν ἔξης ἐρώτησιν: Θὰ ἐπιστρέψῃ ἄρα γε;

Καὶ ἀλλα χρήματα ὁφελον· ἡθέλησαν δὲ νὰ λάβωσι τὰ τιμαλφή κασρήματα, ἔτινα εἶχον ἀρήσει εἰς τὸν Αὔστριακοῦ προξενικοῦ πράκτορος. Οὗτος οὖδὲ λεπτὸν ἀπέναντι αὐτῶν εἶχε δώσει, ἀλλ' ἡ Νετζίλε εἶχε λησμονήσει νὰ τ' ἀποσύγῃ. Ο πρόξενος εὗρεν εἴκοσι χριστιανοὺς μάρτυρας, ἐτοίμους νὰ ὀρκισθῶσιν διὰ οὐδέποτε εἰδε τὴν γυναικα. Τῇς μαρτυρίας τῶν χριστιανῶν γενομένης δεκτῆς, ἡ Νετζίλε ἀπώλεσε τὰ κειμήλια της.

Ἐπῆλθε τὸ θέρος. Ἡ χλόη εἶχε κιτρίνισει καὶ μετ' αὐτῆς ἐμαραίνετο ἡ Νετζίλε.

Ἐπῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς απορᾶς τῆς μαρτυρίας γῆς καὶ ἡ Νετζίλε εἶχεν ἀποξηρανθῆ.

Τέλος ἐσπέραν τινὰ ὁ χότζας ἐμαθεν διὰ ἡ Νετζίλε ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν ἦν γῆστρις· ἡ σχύνετο νὰ ζητήσῃ ἄρτον.

Ο γέρων προσεκάλεσεν αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν, ζήτηκε πρὸ αὐτῆς πινάκιον χαλκοῦν μὲ ἀφίσιονα ἐδέσματα καὶ παρεκάλεσεν, ἐν δινοματι τοῦ Ἀλλάχ, νὰ φάγη, ίνα μὴ ἀποθάνη.

Ἡ δυστυχὴς ἔμελλε νὰ φάγη διὰ τὸ Κάλφα Τσορμπατζή (α), δ τοκογλύφος τοῦ χω-

ρίου, καὶ ὁ ἀρχαῖος ἑραστὴς τῆς Νετζίλε προσῆλθον δύοις παρὰ τῷ χότζα.

Ἡ Νετζίλε ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον.

— "Ε! εἶπεν δὲ Κάλφα Τσορμπατζή, διδυτυχὴς Σαήτ ἐφονεύθη.

— Οἱ Κρήτες τὸν ἐξεντέριταν, προσέθηκε μετὰ γαρῆς δὲ Γιαγιά ἐφέντη.

Ἡ Νετζίλε ἐξηλίθε.

Τὸ ἐσπέρας οὐδεὶς εἶδεν αὐτήν.

Τὴν ἐπισύσσαν εὔρον πλησίον τῆς κρήτης τοῦ Γαζή-Οσμάν-Λκιντζή τὸ πτῶμα τῆς Νετζίλε. Εἰς τὸ μέρος διόπου εἶχεν ἀπογαρετίσαι τὸν Σαήτ, ἐκεὶ ἐπερίμενε τὸν θάνατον.

Καὶ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ὁ Σαήτ μόνις ἀπεῖχε τοῦ χωρίου μίκην ὥραν.

Εἶχον ἄρα ψευσθῆ ἀλλ' εἰς βραγιᾶς ἢ δοθωμανὸς ὑπάλληλος εἶπον ποτὲ ἀλήθειαν; Τί μέλλει αὐτοῖς διὰ τὴν ζωὴν μουσουλμάνας. Καὶ πόσαι ἀρά γε Νετζίλε δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Ταυρικίᾳ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην.

Οσον ἀφορᾷ τὸν Σαήτ, ίδοι τί ἐγένετο. Μετὰ δκτῷ ἔτη ἐφονεύθη εἰς Ἀβράτ Ἀλλάν, ἐνῷ προσεπάθει νὰ ἐμποσίη τοὺς Ρώσους πράκτορας καὶ ἄλλους Σλαβούς ἀπὸ τὸ νὰ φονεύωσι δυστυχεῖς Βουλγάρας νέας πρὶν καὶ οὗτοι φονευθῶσιν ὑπὸ τῶν Τούρκων, οὓς δὲν ἐτόλμων νὰ προσβάλωσιν.

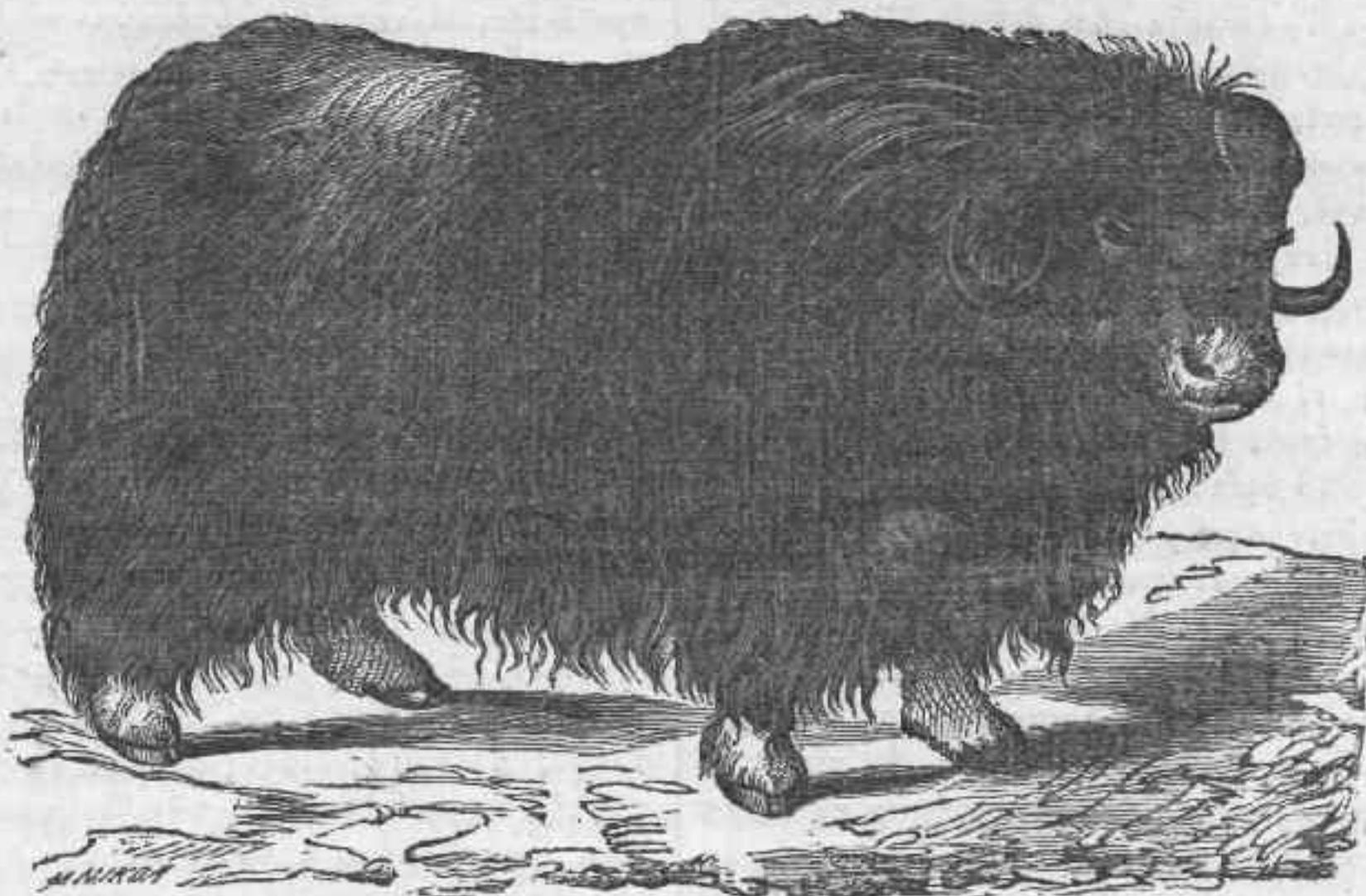
Ε.Δ.Ι.

ΒΟΥΣ Ο ΜΟΣΧΟΦΟΡΟΣ.

Τὸ ζῶον τοῦτο, οὐ παραθέτομεν τὴν εἰκόνα, ζῆ κατ' ἀγέλας ἐξ ὀγδοήκοντα ἢ ἑκατὸν ἀτόμων, ἐν οἷς μόλις δύο ἢ τρία ἀρρεναὶ ὑπάρχουσι. Κατὰ τὸν Λόγιοντον οἱ τελευταῖοι οὗτοι, ἐκ ζηλίας ὁρμώμενοι, μάχονται πρὸς ἄλλήλους μέχρι θανάτου, δὲ νικητὴς καταφεύγει εἰς τὰ δάση μὲ τὰς κατακτήσεις του.

Ο μοσχοφόρος βοῦς εἶναι μικρότερος τοῦ κοινοῦ βοὸς καὶ δμοιάζει μᾶλλον πρὸς πελώριον πρόβατον· μετέχει δὲ συγχρόνως τοῦ

(α) Γραικός: βραγιᾶς ἢ Βουλγάρος.

ΒΟΥΣ Ο ΜΟΣΧΟΦΟΡΟΣ.

βοός, τῆς αἰγός καὶ τοῦ προβάτου καὶ κατοικεῖ εἰς τὰ περὶ τὸν βόρειον πόλον μέχη.

Τὸ κρέας καὶ τὸ λίπος του ἀναδίδουσιν λογυρὰν δσμὴν μεσχού, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἡλικίαν τοῦ ζώου· τρώγεται δὲ εὐχαρίστως ὑπὸ τῶν Ἐσκιμώων. Ἐν γένει ὁ μοσχοφόρος βοῦς διοιάζει μᾶλλον πρὸς πρόβατον· οὐ διότι δὲν ἔχει ὑποδερίδα κάτω τοῦ λαιμοῦ, δπως ὁ βοῦς, ὁ βόνατος καὶ ὁ βούβαλος· Σον δὲν ἔχει ρύγχος, οἷς δὲ ρώθωνες ἔχουσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν χεῖλος τρίχας, ὡς καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ρινὸς καὶ τὸ μεσαῖον χεῖλος· Ζον ἔχει δύο μόνον μαστούς· Λον δὲν εἶναι μακρὰ ἢ οὔρα, μόλις μετρῶσαι τρεῖς δακτύλους καὶ κρυπτομένη ἐντελῶς ὑπὸ μακρῶν τριχῶν τῶν ἰσχίων· Λον δὲν ἔχει συμμετρίαν εἰς τοὺς πόδας, οἵτινες εἶναι στρογγύλοις ἢ ἐνὸς μέρους καὶ δξεῖς ἢ ἕξ ἄλλου. Τὸ μόνον ὅπερ ἔχει κοινὸν πρὸς τὸν βοῦν εἶναι ἡ κυνοφορία, οὖσα ἐννεάμηνος.

N.O.S.

(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. Β)

ΕΘΝΟΛΟΓΙΑ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΠΟΛΥΝΗΣΙΩΝ.

~~~~~

Πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ τῶν νήσων τῆς Καταιγίας ἀπαντᾶται σύμπλεγμα νήσων γνωστῶν ὑπὸ τὸ σνοφα Χέρβη ἢ Χάρβη (*Hervey other Harvey*), αἵτινες γεωγραφικῶς μὲν οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίαν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν ἀνθρωπολογίαν καὶ τὴν ἐθνογραφίαν πολὺ παρέχουσι τὸ ἐνδιαφέρον. Εἰς τὸ σύμπλεγμα τοῦτο ἀνήκει ἡ νῆσος Μαγκάτη, ἣν εἶγεν ἀνακαλύψει ὁ πλοίαρχος Κούκ ἐνῷ ἐπλεεν ἀπὸ Νέαν Ζαλανδίαν εἰς Ταττη (τὴν 17)29 Μαρτίου 1777). Ο διάσπιρος θαλασσοπόρος ἥθελησε νὰ ἀποβιβαστῇ, ἀλλ' ἐμποδίσθη ὑπὸ τῆς τρικυμίας· περιβάλλεται δὲ ἡ νῆσος ἢξ ἔρκους, βράχων ἐκ κοραλίων ἔχοντων ὅψος 20

14